

Christmas Møller: Der foreligger til Behandling for det høje Ting Tillægsbevillingslovsforslagets endelige Afgørelse, og før, da Dagsordenerne blev fremsat, sagde, om jeg saa maa sige, den rigtige Formand, at i det Øjeblik en af Dagsordenerne blev vedtaget, formede det sig saaledes, at Tillægsbevillingslovsforslaget bortfaldt. Naa, Ulykken var jo ikke større, end at Tillægsbevillingslovsforslaget kunde blive fremsat igen og vedtaget, naar Dagsordenen havde gjort den Nytte, som den gerne skulde gøre. Med Hensyn til Tillægsbevillingslovsforslaget er der jo ikke nogen Uoverensstemmelse, og hvis Dagsordenen bliver forkastet, vil der ikke være Tvivl om Afstemningen angaaende Tillægsbevillingsloven.

Om den Dagsorden, som det ærede Medlem Hr. Krag har fremsat, og om de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Krag gjorde nu, anden Gang det ærede Medlem havde Ordet, vil jeg gerne sige, at jeg naturligvis i og for sig beklager, at jeg ikke kan gøre Gengæld over for det ærede Medlem, som politisk rigtigt efter mit Skøn vil stemme for den Mistillidsudtalelse, vi har fremsat over for Regeringen, og som af hele Forhandlingen, saaledes som den er ført, vel i og for sig har maattet sige sig selv, at det er forkert at opfordre denne Regering til noget. Men jeg maa have Lov til yderligere at sige til det ærede Medlem Hr. Krag — jeg har allerede udtalt mig noget om den Dagsorden, det ærede Medlem har fremsat —, at det ærede Medlem maatte paa Forhaand vide, at naar han gav Dagsordenen den Form og det Indhold, den har faaet, idet den peger mod en bestemt økonomisk Politik, saa var det en Dagsorden, som alene sigtede imod en eneste Ting, nemlig Partiet Venstre selv, og det ærede Medlem maatte vide, at der ikke i denne Dagsorden var det, som der dog altid burde være, et Ønske om at samle andre Kredse om den, og det ærede Medlem Hr. Krag maatte derfor paa Forhaand vide, at vi for vort Vedkommende maatte stemme imod hans Dagsorden. Vi derimod formede vor Dagsorden med den Tanke, der ogsaa har vist sig at være rigtig, at den skulde kunne samle saa stor Tilslutning som muligt fra oppositionel Side.

Jeg vil dernæst sige, at efter den Dagsorden, som det ærede Medlem Hr. Krag har fremsat, kan man overhovedet ikke forstaa, hvorfor de tre Uafhængige traadte ud af Venstre. Hvis man ser paa den saglige Baggrund for de tre ærede Medlemmers Udtræden af Venstre og sammenholder den med denne Dagsorden, saa kan man overhovedet ikke forstaa den. Thi denne Dags-

orden er jo mere i Overensstemmelse med de Synsmaader, man hører fra de tre ærede Medlemmers Side, end med de Synsmaader, man har hørt fra Partiet Venstres Side gennem den Rigsdagsssamling, som nu er ved sin Slutning.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at det, det gjaldt om, var at faa saa stor Samling om Landbruget som muligt, efter at Landbruget ikke mere repræsenterer Fler-tallet, men knapt en Trediedel af Befolkningen. Dette Synspunkt forstaaer og billiger jeg, men man har ogsaa Lov til at sige, at Det konservative Folkeparti, som i meget høj Grad har sine Vælgere i Byernes og Stationsbyernes Befolkning, ved sin Politik praktisk og faktisk har vist Lyst til at gaa i den Retning. Men det ærede Medlem Hr. Krag kommer nu med en Dagsorden og holder et politisk Foredrag, hvori der er Tale om rentefri Penge, og hvori der er Krav om Risiko for Staten med meget betydelige Beløb, og hvori det ærede Medlem taler om Inflation paa den Maade: Nu skal vi ikke lave det som i 1933, Kronen ned og saa Inflation, nu vender vi Bøtten og laver Inflation, for at Kronen skal komme ned, som om der skulde være nogen faktisk eller politisk Forskel derimellem. Det ærede Medlem Hr. Krag siger, at det, man vil, er en ret minimal Procentforøgelse. Vi har nu i 4 Aar talt Krisepolitik i dette Land, og i 2½ Aar har vi talt Valutapolitik; og det kan ikke nytte at tale derom paa den Maade, at man vil en ret minimal Procentforøgelse, naar hele det Program, som her udvikles over for os, gaar i en helt anden Retning.

Der er i det ærede Medlem Hr. Krags Dagsorden, som det er rimeligt og naturligt, Punkter, som er i Overensstemmelse med Synsmaader, som er fremsat ogsaa fra vort Partis Side. Jeg har nævnt Talen om Misforholdet mellem Prisniveauet i Landbruget og i Byerhvervene, jeg har nævnt Skattebyrden, jeg kan nævne Gældssaneringen, og jeg kan nævne hele Prispolitikken, om hvilken jeg har Lov til at sige, at Det konservative Folkeparti paa en Række Omraader her tidligere end noget andet Parti er kommet med Anvisninger. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem kæder alle disse Spørgsmaal sammen, som han gør det i sin Dagsorden. Vi vil udtale, at en Række Enkeltheder i den er vi enige i, man kender fra vor Politik de Punkter, hvorpaa denne Overensstemmelse er til Stede. Men saa uklar, saa usikker denne Dagsorden er, pegende med en økonomisk Politik, som efter vor Opfattelse vilde betyde, at man begav sig ud paa